

Dierbare vrienden van de Maha Karuna Ch'an,

Het afgelopen jaar heeft voor mij veel veranderingen teweeggebracht. Jarenlang heb ik elk weekend zengroepen begeleid, die verspreid lagen over een groot gebied. Maar mijn gezondheid laat het helaas niet meer toe daarmee verder te gaan. Ik ben genoodzaakt alle Zen-activiteiten, behalve de sesshins in Steyl, op te geven. Ik doe dat met pijn in mijn hart. Want ik heb het jarenlang als mijn weg beschouwd dit werk zolang mogelijk te blijven doen.

Dit plotselinge wegvallen van bijna al mijn Zen-activiteiten heeft echter ook de mogelijkheid en de ruimte geschapen van bezinning over hoe het verder moet met de Maha Karuna Ch'an. Ik voel steeds meer, dat voor mij de rust en de stilte voor de komende tijd het meest wezenlijke zijn. Het is een genade die erbij gekomen is, onverwachts, ongezocht. Zoals eigenlijk alle grote en belangrijke dingen in het leven onverwachts komen. Ik heb in een van mijn laatste teisho's een regel aangehaald van Edith Stein: "Het meest kostbare kan niet worden gezocht. Het moet worden afgewacht".

Terugblikkend op het verleden blijkt, dat ik intussen zo'n kleine tien jaar in België ben rondgereisd voor de Maha Karuna activiteiten en daarna zo'n kleine tien jaar in Nederland. Ik vermoed en hoop nu dat de volgende tien jaar, de laatste periode van mijn leven, in het teken zal mogen staan van wat ik eigenlijk mijn leven lang als mijn diepste roeping en eindbestemming voelde: een teruggetrokken leven, als een soort monnik en kluizenaar midden in de wereld. Maar af en toe ook teruggetrokken uit die wereld in een klooster, en in de mij door vrienden ter beschikking gestelde "kluizenaarshut" in de bossen.

Ik ervaar uit de grond van mijn hart, dat daarbij de eerdergenoemde regel van Edith Stein: "Het meest kostbare kan niet worden gezocht. Het moet worden afgewacht" ook helemaal van toepassing is op deze nieuwe fase in mijn leven. Maar deze regel is in niet mindere mate ook van toepassing op de nieuwe fase waarin de Maha Karuna Ch'an terechtgekomen is. Stilte en bezinning, en niet planning, zullen voorlopig de belangrijkste krachten blijven. Ik ben dankbaar voor deze nieuwe ontwikkeling. Het betekent dat ik alle tijd en ruimte krijg om het onbekende te laten rijpen. Alleen zo kan er nieuw leven komen. Ook voor de Maha Karuna Ch'an en haar toekomst.

Voorlopig kan ik alleen zeggen dat we het moeten doen met het "niet weten", waarover zo vaak gesproken wordt maar dat in de praktijk zo moeilijk te aanvaarden is. Wachten en waken. En natuurlijk verder gaan met de meditatieretrates in Steyl, die de kernuitdrukking blijven van dit wachten en waken. Misschien dat bepaalde uitdrukkingvormen ook daarin veranderen. Misschien dat er andere accenten komen. Het belangrijkste zal zijn dat we onze eigen unieke uitdrukking zullen moeten vinden. Daarvoor zal ik allereerst helemaal bij mijn eigen hart moeten blijven.

Wat ik in elk geval hoop en waar we ook naar toe werken is, dat de retrates in Steyl een paar dagen langer kunnen duren en frequenter kunnen plaatsvinden. Overleg daarover is in volle gang. Hoe het verder zal gaan, zal de tijd leren. Jullie kunnen er zeker van zijn dat ik jullie steeds op de hoogte zal houden van de ontwikkelingen. Ik zal erover spreken in teisho's en erover schrijven in ons Maha Karuna blad. Hoe dan ook: ik heb alle vertrouwen dat "de Geest waait waar Zij wil". En ik zou willen eindigen met een Joods gezegde, dat ooit een ontroerende vertaling vond in de volgende woorden: "Hoe maak je de Eeuwige Moeder aan het lachen? Door haar je plannen te vertellen".

Ik wens jullie allemaal alle goeds, vrede en vertrouwen. En ik hoop dat we in de toekomst elkaar nog vaak in Steyl zullen zien.

Ton
Nijmegen, 10 april 2004